

นวัตกรรมการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ

ระดับมัธยมศึกษา



กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ



นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษา

กลุ่มวิจัยพัฒนาการเรียนรู้



กองวิจัยทางการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

2535

กรมวิชาการ

000231
1/1/35



เอกสารวิจัยทางการศึกษาลำดับที่ 161/2535
กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

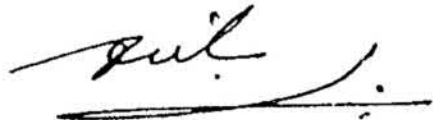
คำนำ

กรมวิชาการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการนำนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อการส่งเสริมให้ครู อาจารย์ในโรงเรียนได้พัฒนาหรือนำนวัตกรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลจากการศึกษาวิจัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนอย่างเต็มที่ กรมวิชาการจึงได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์รูปแบบของนวัตกรรมการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในระดับมัธยมศึกษา อันได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และอื่น ๆ ที่มีการศึกษาวิจัยไว้ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2524-2534 เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการดำเนินงานโครงการพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นอกจากการจัดพิมพ์เป็นเอกสารรายงานการวิเคราะห์รูปแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นฉบับรวมแล้ว กรมวิชาการยังได้จัดพิมพ์เป็นเอกสารรายงานการวิจัยฉบับย่อย ซึ่งแยกเป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนเฉพาะรายวิชาต่าง ๆ ดังนี้

1. นวัตกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา
2. นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
3. นวัตกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา
4. นวัตกรรมการเรียนการสอนสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา
5. นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษา

ทั้งนี้เพื่อประโยชน์โดยตรงต่อครู อาจารย์ผู้สอนในการที่จะเลือกศึกษาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ตนสอนและเพื่อความสะดวกในการที่จะนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนต่อไป



(นายจำเริญ เสกขีระ)

อธิบดีกรมวิชาการ

สารบัญ

	หน้า
เรื่อง	
คำนำ	
หลักการ	1
วิธีดำเนินการวิจัย	1
ผลการวิจัย	2
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	18
บรรณานุกรม	21
ภาคผนวก	31
ตารางแสดงจำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอน	
ภาษาต่างประเทศที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี 2524-2534	33
คณะผู้ดำเนินการวิจัย	34



หลักการ

องค์ประกอบของการเรียนการสอนที่สำคัญนอกจากตัวครูผู้สอนและนักเรียนแล้ว ก็คือ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนได้ กระบวนการเรียนการสอนนั้นจึงจะเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงเป็นภาระหน้าที่ของครูในการที่จะศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาวัตกรรมการนำมาใช้ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างยิ่ง ๆ ขึ้นไป ทั้งนี้จุดประสงค์ที่สำคัญของการพัฒนาและใช้วัตกรรมการเรียนการสอนก็คือ การมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ความคิด ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการเรียน โดยอาศัยกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยขั้นตอนต่อไปนี้คือ

- 1) การศึกษาสภาพปัญหา
- 2) การออกแบบนวัตกรรม
- 3) การสร้างและพัฒนาวัตกรรมการ
- 4) การทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม
- 5) การประเมินผลและเผยแพร่

ซึ่งในปัจจุบันนี้ปรากฏว่าได้มีผู้สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัตกรรมการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ว่าเป็นจำนวนมาก แต่ในด้านของการเผยแพร่ผลการศึกษาวิจัยไปยังครูผู้สอนเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือการนำผลการวิจัยไปใช้นั้นยังมีข้อจำกัดอีกมาก จึงทำให้กระบวนการของการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนยังดำเนินไปได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร

กรมวิชาการจึงได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวกับวัตกรรมการเรียนการสอนโดยแยกศึกษาเป็นรายวิชา เพื่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงแก่ครู อาจารย์ผู้สอนในอันที่จะนำผลการวิจัยเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา รวบรวมและวิเคราะห์งานวิจัยด้านวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2524-2534 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิควิธีสอน รูปแบบกระบวนการและสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษา

ทั่วประเทศที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2524-2534 และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แบบวิเคราะห์งานวิจัยที่สร้างขึ้นโดยมีสาระสำคัญในประเด็นต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ได้แก่ ชื่อผู้วิจัย ชื่อเรื่อง ชื่อหน่วยงานที่ผลิต ปีที่พิมพ์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ตัวแปรที่ศึกษา ลักษณะของประชากรและระดับชั้น เครื่องมือและสถิติที่ใช้ วิธีดำเนินการวิจัยและผลที่ได้รับ

ส่วนที่ 2 ได้แก่ รูปแบบ เทคนิควิธีการ ความหมาย วิชา เนื้อเรื่อง เวลาที่ทดลองสอน และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ส่วนวิธีการเก็บข้อมูล นั้นเริ่มต้นจากการศึกษาบทความวิจัยจากที่มีการรวมพิมพ์เล่ม หรือจากการสืบค้นข้อมูลงานวิจัยโดยใช้คอมพิวเตอร์ จากห้องสมุดของหน่วยงานและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคก่อน จากนั้นจึงศึกษางานวิจัยฉบับสมบูรณ์เพิ่มเติมภายหลัง

ผลการวิจัย

พบว่าม้งงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2524-2534 จำนวนรวม 76 เรื่อง (ร้อยละ 17.72) จากงานวิจัยด้านนวัตกรรม การเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา ทั้งหมด 429 เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ทดลองสอน วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 67 เรื่อง (ร้อยละ 88.16) และวิชาภาษาฝรั่งเศส จำนวน 9 เรื่อง (ร้อยละ 11.84) และเมื่อพิจารณาลักษณะของนวัตกรรมที่ใช้ พบว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ เทคนิควิธีหรือกิจกรรมการสอนรูปแบบต่าง ๆ จำนวน 55 เรื่อง (ร้อยละ 72.37) รองลงไปคือ การใช้สื่อประกอบการสอนจำนวน 20 เรื่อง (ร้อยละ 26.31) และการใช้นวัตกรรมเพื่อการสอน ซ่อมเสริมจำนวน 1 เรื่อง (ร้อยละ 1.32) และตัวแปรที่ศึกษาเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการใช้ภาษา ทักษะในการอ่าน เขียน ฟัง พูด ความคงทนในการเรียนรู้ เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียน ความสนใจ แรงจูงใจ ความวิตกกังวลและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัยทดลองสอนโดยใช้นวัตกรรมเหล่านี้สามารถวิเคราะห์แยกตามประเภทของนวัตกรรมได้ดังต่อไปนี้

1. การใช้เทคนิควิธีหรือกิจกรรมการสอนรูปแบบต่าง ๆ

งานวิจัยที่ทดลองสอนภาษาต่างประเทศโดยใช้เทคนิควิธีหรือกิจกรรมการสอนรูปแบบต่าง ๆ ในช่วงปี พ.ศ. 2524-2534 พบว่ามีจำนวนรวม 55 เรื่อง (ร้อยละ 72.37) จากการวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมที่นำมาทดลองสอนแล้วพบว่ามีรูปแบบการสอนต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามหน้าที่ (function) เพื่อสื่อความหมาย สร้างขึ้นโดยยึดหลักตามกระบวนการและธรรมชาติของการสื่อสาร ลักษณะของกิจกรรมประเภทนี้อาจจะอยู่ในรูปแบบของกิจกรรมคู่ กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การรายงานหน้าชั้นเรียน ตลอดจนการเล่นเกมที่ฝึกใช้ภาษา กิจกรรมการสอนที่จัดอยู่ในประเภทการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่พบจากการวิเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ คือ กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติและกิจกรรมคู่ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ความหมายของกิจกรรมทั้ง 2 ไว้ดังนี้

(1) กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ

กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ หมายถึง วิธีสอนที่อาศัยกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์เพิ่มเติมจากการสอนตามคู่มือการสอนปกติ โดยกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัตินี้ อยู่ในลักษณะที่เป็นการมอบหมายให้นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างชัดเจน เช่น การเล่นเกมทางภาษา การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพิ่มเติมจากการเรียนรู้แต่เฉพาะในเรื่องของกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา

(2) กิจกรรมคู่

กิจกรรมคู่ หมายถึง การให้นักเรียนสองคนผลัดกันฝึกและทำกิจกรรมด้วยกันในชั้นปฏิบัติของแผนการสอนที่ให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกิจกรรมการอ่าน เช่น การช่วยกันอ่านเนื้อเรื่อง ฝึกถามและตอบคำถามจากรายการคำถาม แล้วช่วยกันตอบคำถามครู นำข้อมูลที่อ่านได้มารวมเป็นเรื่องเดียวกัน ช่วยกันเติมคำในช่องว่าง เรียงประโยคให้เป็นเนื้อเรื่อง และเติมข้อมูลลงในตาราง หรือแผนภูมิ เป็นต้น ในการจัดที่นั่งจัดให้นักเรียนนั่งคู่กันและสลับคู่กันทุกคาบ ในขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรม ครูคอยเดินไปรอบ ๆ เพื่อสังเกตนักเรียน ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้กิจกรรมคู่

- 1) ได้รับความสนใจ
- 2) แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) ทบทวนประสบการณ์เดิม
- 4) เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ
- 5) ให้แนวการเรียนรู้ โดยการสอนศัพท์และโครงสร้างใหม่ และอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

- 6) นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อเรื่องโดยให้มีการปรึกษากัน ฝึกถามและตอบคำถามกันเองจากรายการคำถามที่ครูแจกให้แล้วช่วยกันตอบคำถามและทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ทั้งสิ้น
- 7) ครูให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำกิจกรรม
- 8) ประเมินผลการทำกิจกรรมและเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ ผลการวิจัยทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร หรือกิจกรรมอื่นที่อยู่ใน

ประเภทเดียวกันนี้ พบว่าจากงานวิจัยจำนวน 12 เรื่อง ที่ทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารนั้นใช้ทดลองสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-5 วิชาภาษาอังกฤษ 10 เรื่อง ภาษาฝรั่งเศส 2 เรื่อง และพบว่า มีจำนวน 11 เรื่องที่การสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพหรือทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการเขียน การอ่าน พฤติกรรมทางการเรียน เจตคติและความสนใจต่อการเรียนของนักเรียนสูงกว่าการสอนที่ใช้เปรียบเทียบ (กุสุมา โชคบำรุง, 2530 : นฤมล กลั่นเจริญ, 2530 : ปองรัตน์ นิลคำ, 2531 : อุษา น้อยพิม, 2529 : ศรีมาลา พิมพะนิทย์, 2529 : จันทรธรรม ปฐมทอง, 2530 : อรสา บุรณะกิจ, 2530 : อร่าม บุญมาไชย, 2531 : นพพร สโรบล, 2532 : รุจิรา ธิกุลวงษ์, 2528 : ศรีนยา ฤทธิเลิศ, 2530)

1.2 กลุ่มสัมพันธ์

กลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้นักเรียน ได้มีพัฒนาการในด้านทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่บกพร่อง เป็นปัญหา สมควรแก้ไข กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์จึงเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าใจความต้องการของตนเองและของผู้อื่น จากการสัมผัสด้วยการปฏิบัติ จึงเกิดการค้นพบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นด้วย

วิธีการนำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเรียนการสอนก็เพียงแค่จัดเวลาและสถานที่ให้เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จะนำมาใช้เท่านั้น แต่ขั้นตอนสำคัญอยู่ที่การสร้างกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้ถูกต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะพัฒนา

ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะศึกษาและพัฒนา เช่น ต้องการให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ก็ศึกษาในด้านการแสดงออก การกล้าตัดสินใจ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 นำลักษณะที่วิเคราะห์ได้มาตั้งเป็นวัตถุประสงค์ของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยแต่ละกิจกรรมมุ่งพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ที่ได้วิเคราะห์ไว้ในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 สร้างกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งควรได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านกลุ่มสัมพันธ์ในเรื่องของความสอดคล้องของกิจกรรมกับจุดมุ่งหมาย

มีงานวิจัยที่ทดลองสอนโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ในวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ช่วยทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาสูงขึ้น (ศรีรัตน์ กำเนิดบุญ, 2531) และทำให้ความสามารถด้านการฟังและพูดสูงขึ้น (ทณฺ์ เตียวรัตนกุล, 2526)

1.3 การสอนแบบเอกัตภาพ

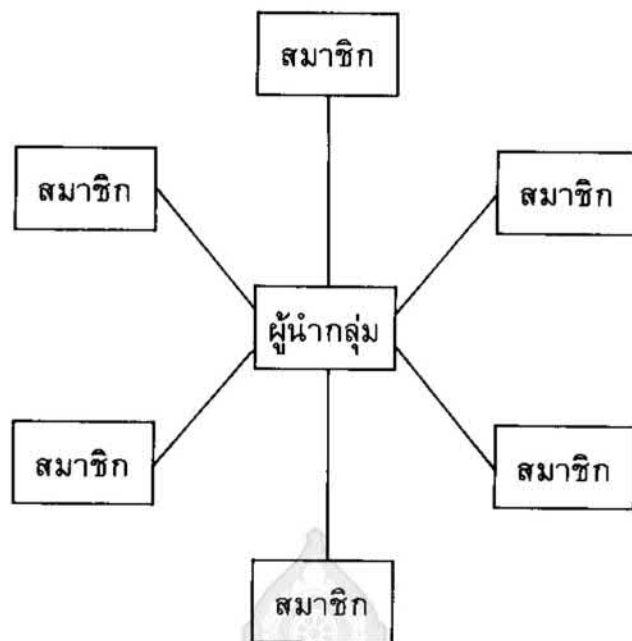
การสอนแบบเอกัตภาพ หมายถึง การเรียนการสอนที่ให้นักเรียนแต่ละคนเรียนรู้ตามความสามารถเฉพาะบุคคล โดยเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนจากชุดการเรียนแต่ละหน่วย ในชุดการเรียนแต่ละหน่วยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งนักเรียนจะเรียนรู้ด้วยตนเองจากกิจกรรมและสื่อการสอนและอีกส่วนนักเรียนจะต้องพบครูเพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม และเพื่อให้ครูตรวจแบบฝึกหัดของกิจกรรมแต่ละตอนก่อนจะเริ่มทำกิจกรรมต่อไป นอกจากนี้นักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบท้ายบทของแต่ละหน่วยให้ผ่านเกณฑ์ตามที่ครูกำหนดไว้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ได้ก่อนจึงจะไปเรียนหน่วยต่อไป

งานวิจัยที่ใช้การสอนแบบเอกัตภาพ จากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการทดลองสอนอ่านแบบกลุ่มเอกัตภาพ ซึ่งรูปแบบการจัดกิจกรรม คือการสอนอ่านที่ให้นักเรียนฝึกการอ่านด้วยตนเองในกลุ่มที่มีจำนวนนักเรียนกลุ่มละ 5 คน โดยฝึกอ่านจากชุดการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยคัดเลือกจากบทอ่านในหนังสือเรียนนำมาดัดแปลงเป็นแผ่น (card) ขนาด 7 x 11 นิ้ว แล้วนักเรียนตรวจแบบฝึกหัดด้วยตนเองจากเฉลยคำตอบที่มีอยู่ในชุดการอ่าน ครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำอธิบายเมื่อนักเรียนถาม

ผลการวิจัยที่ทดลองสอนโดยใช้สอนอ่านแบบกลุ่มเอกัตภาพในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 พบว่า การสอนอ่านแบบกลุ่มเอกัตภาพทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า การสอนที่ใช้วิธีแปล (มณีนีภา พฤกาพงศ์, 2529)

1.4 กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ

กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพหรือกิจกรรมคิวนีเป็นเทคนิคที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการที่จะให้บุคคลได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม มีการรวมตัวกันของสมาชิกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ด้วยความสมัครใจ โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกันที่จะช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นหรือปรับปรุงงานเฉพาะด้านในหน่วยงานของตนและร่วมกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ



แผนผัง ลักษณะการทำงานของกลุ่มสร้างคุณภาพ

ขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ

- 1) ตั้งปัญหา สมาชิกของกลุ่มช่วยกันเลือกปัญหาที่สำคัญเพื่อดำเนินการแก้ไข
- 2) วิเคราะห์สาเหตุ ที่เกิดปัญหาและคัดเลือกสาเหตุที่สำคัญและกลุ่มแก้ไขได้เอง
- 3) คิดหาวิธีแก้ปัญหาง่ายและมีประสิทธิภาพ
- 4) วางแผนการแก้ปัญา
- 5) ดำเนินการแก้ปัญา
- 6) ประเมินผลการแก้ปัญาในแต่ละขั้นตอน
- 7) แก้ไขปัญหาและอุปสรรค (ขั้นตอนที่มีอุปสรรคให้กลับไปแก้ปัญาโดยเริ่มทำ 1-6)
- 8) นำไปปฏิบัติ
- 9) นำผลงานของกลุ่มไปเสนอต่อที่ประชุมกลุ่มใหญ่หรือในชั้นเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมคิวนีทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าการสอนแบบควบคุม (เพ็ญจันทร์ แสงศิริบรรพต, 2531)

1.5 การสอนแบบโคลซ

การสอนแบบโคลซ หมายถึงการสอนที่ให้นักเรียนได้รับการสื่อสาร (Receiving Communication) ประเภทตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ตีพิมพ์ แล้วถอดความเป็นคำพูดเพื่อให้เข้าใจความหมายและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำพูดกับข้อความที่อ่านนั้น ซึ่งหลักการเลือกข้อความมาใช้ในการสอนมีดังนี้

1) เลือกข้อความที่มีคำประมาณ 250-375 คำ ลักษณะของข้อความต้องเป็นลักษณะแบบมีใจความสมบูรณ์ชัดเจนในตัวเอง ผู้อ่านไม่ต้องใช้ความรู้จากที่อื่นมาประกอบ และข้อความต้องมีความยาวพอที่จะใช้ตัดคำได้ตามจุดประสงค์ของผู้สอนว่าจะตัดคำเท่าไร (ไม่ควรเกิน 50 คำ) ข้อควรระวังในการเลือกข้อความ คือ ไม่ควรเลือกในเรื่องที่คลุมเครือ หรือดึงความสนใจของผู้เรียนออกจากเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องที่มีข้อขัดแย้ง หรือเนื้อหาที่ผู้เรียนอาจไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมาก เช่น ด้านการเมือง อีกประการหนึ่ง คือ ข้อความที่นำมาใช้กับวิธีการโคลซ ไม่ควรประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปแล้ว คือ ถึงไม่อ่านให้จบก็สามารถตอบได้

2) เมื่อเลือกข้อความได้แล้ว ให้นับจำนวนคำทั้งหมดแล้วหารด้วยจำนวนคำที่คิดว่าจะตัด ได้เท่าไรก็เอาจำนวนคำที่ได้มานั้นเป็นตัวกำหนดคำที่จะตัดออก เช่น ในข้อความมีคำทั้งหมด 320 คำ ต้องการตัดออก 40 คำ ให้นำ 40 ไปหาร 320 ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 8 เพราะฉะนั้นให้ตัดคำออกทุก ๆ ตัวที่ 8 หรือถ้าข้อความนั้นมีความยาวประมาณ 200 คำ ก็ต้องตัดทุกคำที่ 7 เหล่านี้ เป็นต้น ช่องว่างที่เว้นสำหรับคำที่ตัดเพื่อให้ผู้เรียนเติมคำนั้นมีความยาวเท่ากัน โดยทั่วไปแล้วประโยคแรก หรือ 2-3 ประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของข้อความจะไม่มีคำตัด เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบเรื่องที่จะดำเนินต่อไป การทำโคลซผู้สอนควรจะบอกผู้เรียนว่าควรอ่านเรื่องทั้งหมดก่อน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับข้อความและรู้ความหมายของเรื่องก่อนที่จะเติมคำ การตัดคำที่นิยมใช้มาก คือ การตัดทุก ๆ คำที่ 5, 6, 7 หรือ 8

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโคลซ

1. ครูแจกข้อความที่มีความยาวประมาณ 200 คำ โดยตัดคำออกจากข้อความทุกคำที่ 7 หรือ 8 ยกเว้น ประโยคแรกและประโยคสุดท้าย สำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อเดาใจความสำคัญของเรื่อง

2. ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟังโดยให้นักเรียนอ่านตามในใจ

3. ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างของข้อความเพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ โดยครูเน้นให้นักเรียนสังเกตจากคำชี้แนะ ที่นำหน้าหรือตามหลังคำที่ถูกตัดออก หากนักเรียนไม่สามารถคิดหาคำมาเติมได้ ครูจะแนะนำนักเรียน โดยบอกอักษรตัวแรกของคำที่เติมว่ามีความหมายเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่ จากนั้นครูแจกข้อความที่เฉลยแล้วและให้นักเรียนเปรียบเทียบข้อความที่นักเรียนเติมคำ โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับคำที่เติม

ผลการวิจัย พบว่า การสอนแบบโคลซ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูง
กว่าการสอนที่ใช้คู่มือครู (ศรีสกุล ด้านยุทธศิลป์, 2529)

1.6 การสอนแบบ ที.พี.อาร์ (T.P.R.)

การสอนแบบ ที.พี.อาร์ หมายถึง การสอนแบบ Total Physical Response ของ
Dr.Tames J.Asher

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ T.P.R.

1. ชื่อนำและทบทวนบทเรียน ครูทบทวนบทเรียนและนำเข้าสู่บทเรียนโดยการพูด
ประโยคคำสั่ง ภาษาอังกฤษ พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ คำสั่งละ 2-3 ครั้ง ให้นักเรียนฟัง
และแสดงท่าทางพร้อม ๆ กับครู
2. ขั้นปฏิบัติ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูจะสั่งให้
นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู อาจให้ปฏิบัติพร้อมกันทั้งชั้นหรือ
เป็นกลุ่มหรือทีละคน
3. ขั้นประเมินการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูจะประเมินการปฏิบัติโดยวิธีการ
สังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยการพูดหรือแสดงอาการชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง
หรือให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ครูจะต้องใช้ตลอดเวลา ทุกระยะของ
การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
4. ขั้นกิจกรรมเสริม ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเสริมซึ่งได้แก่ การเล่นเกม การแสดง
ท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น เป็นขั้นที่จะช่วยให้นักเรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้
มาใช้ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินและเกิดความมั่นใจในการใช้ยิ่งขึ้น
5. ขั้นทำแบบฝึกหัดส่งเสริมการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ ครูจะสรุปย่อ
และประเมินสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาด้วยการให้ทำแบบฝึกหัด

ผลการวิจัย พบว่า การสอนแบบ ที.พี.อาร์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจ
และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าการสอนที่ใช้คู่มือครู (สุดา ชาตรีนันท์, 2528)

1.7 การสอนแบบรอบรู้

การสอนแบบรอบรู้ หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความ
สามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน การสอนแบบนี้จึงคำนึงถึงการจัดการเรียน
การสอนให้เหมาะสมและให้เวลาในการเรียนแก่นักเรียนอย่างเต็มที่ ตามความต้องการและความ
สามารถของแต่ละคน โดยทั่วไปจะมีการแบ่งเนื้อหาในบทเรียนออกเป็นหน่วยย่อย ๆ ลดหลั่นกันลงไป
โดยที่แต่ละหน่วยย่อยนั้นยังคงมีความเกี่ยวเนื่องกัน และในการสอนแต่ละเนื้อหาในหน่วยย่อย ๆ
นั้นจะเน้นการสอนให้นักเรียนเกิดมโนคติและมีการฝึกทักษะพื้นฐานจากแบบฝึกหัด ใช้เวลาเรียน
ประมาณ 6-9 คาบ และหลังจากเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนย่อยจะมีการทดสอบย่อยเพื่อวินิจฉัย

ข้อบกพร่อง มีการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ และให้นักเรียนทำการทดสอบย่อยอีกครั้งหนึ่ง เฉพาะในส่วนที่ยังบกพร่อง เพื่อให้ นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ในเนื้อหาวิชานั้น โดยสรุปจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของการสอนแบบรอบรู้มี 4 ประเภทคือ 1) การชี้แนะคือการให้คำอธิบายที่ชัดเจนของครู 2) การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน 3) การเสริมแรงคือการให้รางวัลและการลงโทษที่เหมาะสมกับนักเรียนและโอกาส 4) การให้ผลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่องในทันที

(หมายเหตุ : งานวิจัยบางเรื่องใช้ชื่อว่าการสอนเพื่อรอบรู้ หรือการเรียนเพื่อรู้แจ้ง อาศัยหลักจากแนวคิดของบลูม (Bloom))

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบรอบรู้

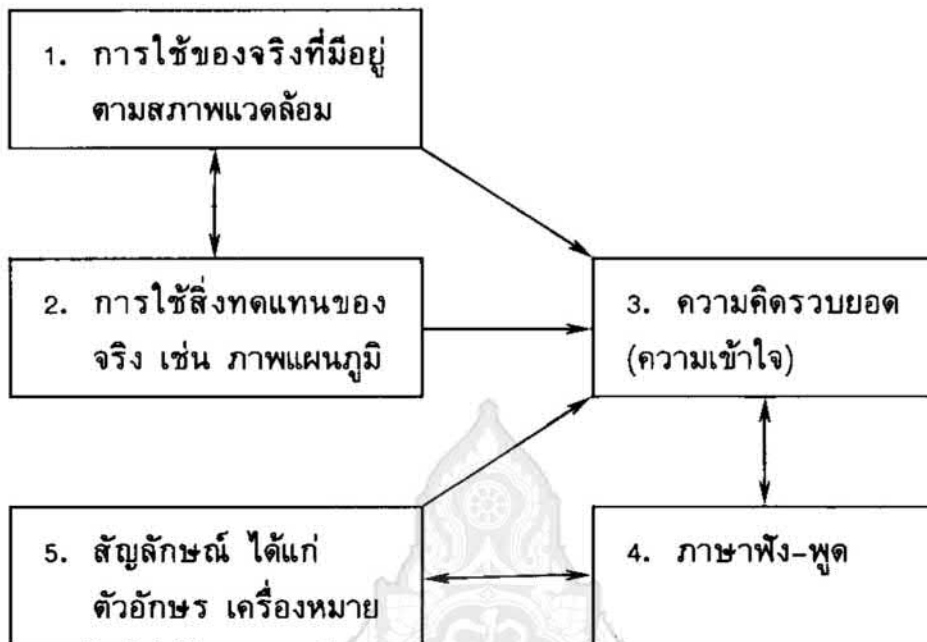
1. บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ของหน่วยการเรียนรู้ วิธีเขียนและการประเมินผล การเรียน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยสอนเป็นกลุ่มเน้นการสอนให้นักเรียนเกิด มโนคติในเรื่องที่เรียน สลับด้วยการฝึกทักษะจากแบบฝึกหัด
3. ทดสอบย่อยด้วยแบบทดสอบชุด ก. และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน
4. จัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ
5. ทดสอบด้วยแบบทดสอบชุด ข. แล้วเริ่มต้นขั้นตอนการจัดกิจกรรมข้อ 1-5 สำหรับการเรียนหน่วยการเรียนรู้ต่อไป
6. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อสรุปผล

ผลการวิจัย พบว่า การสอนแบบรอบรู้ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และทัศนคติต่อการเรียนสูงกว่าการสอนปกติ (พันทิพา ชันทอง, 2530)

1.8 การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ หมายถึง การสอนที่เน้นการให้ปัจจัยป้อน (input) ที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ แก่นักเรียนเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่ง นั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้กระบวนการสอนที่เหมาะสมและถูกต้องตามลำดับของหลักการ รับรู้ทางภาษา จึงจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีดังนี้



จากแผนภูมิข้างต้น แสดงถึงลำดับของการสอนหรือการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่นักเรียน ซึ่งได้แก่ การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม เช่น วัตถุ/สิ่งของที่นักเรียนเคยเห็นเคยใช้ในชีวิตประจำวัน หรือ การใช้สิ่งทดแทนของจริงที่เป็นรูปภาพ แผนภูมิต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยพบเคยเห็นมาก่อนได้ จะทำให้การพัฒนาความคิดรวบยอดของนักเรียนทำได้ง่ายขึ้น หลังจากนั้นเมื่อนักเรียนมีโอกาสดู/ได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นที่เข้าใจมาแล้วว่าเขาพูดกันอย่างไร การพัฒนาการฟัง-พูดก็จะง่ายและเป็นที่เข้าใจมากยิ่งขึ้น เมื่อนักเรียนได้พบสัญลักษณ์ที่เขียนโดยมีความหมายตามที่ฟัง-พูดมาก่อนการถ่ายโยงความคิดรวบยอดก็จะชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระบวนการนี้นับว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามหลักการรับรู้ทางภาษา

ผลการวิจัยโดยใช้การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ พบว่าทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู (บวรเพ็ญ ทิวะเวช, 2530)

1.9 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง แนวการสอนภาษาที่เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ทักษะการฟัง พูด และเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ โดยมีจุดเน้นที่กระบวนการอ่านเป็นสำคัญ พยายามให้นักเรียนใช้ความคิดในการอ่านเพื่อช่วยให้เกิด

การพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนไปตามลำดับ คือ การจับใจความ ดีความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนวนหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง
อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ

ผลการวิจัยทดลองสอนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถทางการอ่านและเขียน ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู (รัชนิภา ทองสุทธิ, 2533)

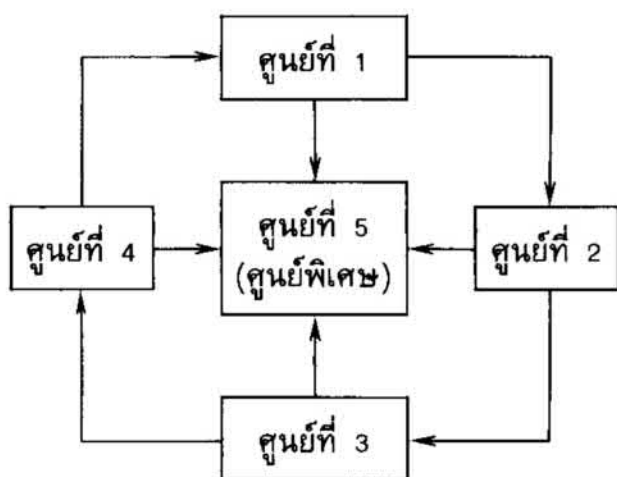
1.10 การสอนอ่านที่มีพื้นฐานจากภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

การสอนอ่านที่มีพื้นฐานจากภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา หมายถึง รูปแบบการสอนอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านเป็นสำคัญ Goodman ได้สร้างรูปแบบการอ่าน “เกมส์การเดาเชิงจิต-ภาษาศาสตร์” ขึ้นโดยกล่าวว่า การอ่านคือการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ขึ้นมาโดยผ่านกระบวนการความคิดอย่างต่อเนื่อง วิธีการสอนนี้จะต้องคำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้ การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด ความสนใจ ประสบการณ์เดิมและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ เพื่อช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยโดยใช้การสอนอ่านที่มีพื้นฐานจากภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานี้ พบว่า ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนปกติ (อุบล อเนกชัยคุปต์, 2530)

1.11 การสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้

ศูนย์การเรียนรู้ เป็นวิธีการสอนที่จัดบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นศูนย์ย่อย ๆ เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจากชุดการสอนที่จัดไว้ในศูนย์ นักเรียนจะศึกษาหาประสบการณ์การเรียนรู้ โดยประกอบกิจกรรมให้ครบทุกศูนย์ มีครูทำหน้าที่ประสานงาน คอยดูแลและกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน ลักษณะสำคัญของการสอนวิธีนี้ คือ นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมและศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น รู้จักแสดงความคิดเห็นตัดสินใจ มีความรับผิดชอบและรู้จักให้ความร่วมมือ การสอนแบบนี้เป็นการนำเนื้อหาในบทเรียนมาแบ่งเป็นส่วน ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ทีละหน่วย



แผนผัง การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

วิธีการจัดชั้นเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้

1. จัดโต๊ะออกเป็นศูนย์ ๆ ประมาณ 4-6 ศูนย์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่แบ่งไว้เป็นตอน ๆ
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม จำนวนกลุ่มเท่ากับจำนวนตอนของเนื้อหา แต่ละกลุ่มจะเข้าเรียนในศูนย์แต่ละศูนย์ที่จัดไว้
3. ในแต่ละศูนย์จะมีเนื้อหา สื่อการสอน และบัตรคำสั่งที่อธิบายการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มจะผลัดเปลี่ยนกันเรียนรู้ และทำกิจกรรมในแต่ละศูนย์จนครบทุกศูนย์ (จะมีศูนย์พิเศษหรือศูนย์สำรอง 1 ศูนย์ สำหรับนักเรียนกลุ่มที่เรียนเร็วกว่ากลุ่มอื่น) นักเรียนจะเรียนโดยปรึกษากันเป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีหัวหน้ากลุ่ม 1 คน เพื่อทำหน้าที่ประสานงานระหว่างกลุ่มนักเรียนกับครู

ขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

1. ครูทำความเข้าใจกับนักเรียนทั้งชั้นก่อนเกี่ยวกับลักษณะของวิธีเรียน การปฏิบัติเกี่ยวกับเวลา และความรับผิดชอบ
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำศูนย์ ให้หัวหน้ากลุ่มหยิบบัตรคำสั่งอ่าน และให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามบัตรคำสั่ง
3. เมื่อครบเวลาที่กำหนดให้ ครูบอกให้นักเรียนสลับเปลี่ยนศูนย์ตามลำดับ (ดูแผนผังประกอบ) สำหรับนักเรียนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาให้เข้าศูนย์พิเศษหรือศูนย์สำรองก่อนเพื่อศึกษาความรู้พิเศษที่ได้จัดเตรียมไว้ให้

เมื่อศึกษาและทำกิจกรรมจบครบทุกศูนย์แล้วให้นักเรียนอภิปรายซักถามหรือเสนอผลรายงานตามแต่จะกำหนดให้เหมาะสม

ผลการวิจัยทดลองสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 6 พบว่าให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันกับการสอนที่ใช้แบบทเรียนและการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลาง (เบญจมาศ หันตรง, 2524 : จุไรลักษณ์ ชาญณรงค์, 2530)

1.12 การแสดงบทบาทสมมติ

การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดและเข้าใจคนอื่น โดยการให้นักเรียนแสดงบทบาทของคนอื่นที่ไม่ใช่ตนเอง การสมมุติบทบาทและจัดสภาพการณ์ให้นักเรียนแสดงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์จากสภาพการณ์ที่สมมุติขึ้น ภายหลังการแสดงจะต้องมีการสรุปผลของบุคคลที่นักเรียนสวมบทบาทขึ้น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ
- 1.2 กำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมติ

2. ขั้นแสดง

- 2.1 การอุ่นเครื่อง เริ่มจากการที่ครูเล่าเรื่องหรือสถานการณ์ให้นักเรียนเกิด ความสนใจที่จะเรียนและติดตามเรื่อง โดยอาจใช้สื่อ เช่น รูปภาพที่สอดคล้อง กับเนื้อเรื่องเป็นสื่อในการอธิบายเรื่องราว
- 2.2 การเลือกตัวผู้แสดง ครูอาจให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 5-6 คน และให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากกำหนดบทบาทที่ครูเตรียมไว้
- 2.3 การจัดฉากแสดง
- 2.4 การเตรียมผู้สังเกตการณ์
- 2.5 การเตรียมพร้อมก่อนแสดง
- 2.6 การแสดง หลังจากนักเรียนในกลุ่มทำความเข้าใจกับบทบาทที่กลุ่มตน ได้รับแล้ว ก็ให้แต่ละคนออกมาแสดงตามลำดับเนื้อเรื่อง

3. **ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล** เป็นการอภิปรายร่วมกันโดยใช้เหตุผลตรงไปตรงมา เกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออก

4. **ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป** ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ที่มีส่วนสัมพันธ์กับเรื่องที่ศึกษา ขั้นนี้ช่วยให้นักเรียนได้แนวคิดกว้างขวางขึ้นและ ส่งเสริมให้นักเรียนได้เห็นว่าการเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับความเป็นจริง จะทำให้นักเรียนสามารถ หาข้อสรุป หรือได้แนวคิดรวบยอดที่ตนสามารถเข้าใจได้อย่างดี และให้นักเรียนบันทึกลงสมุด แบบฝึกหัดไว้เป็นรายบุคคล

ผลการวิจัยที่ทดลองสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 พบว่า สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟัง และพูดและความสนใจในการเรียนสูงกว่าการสอนที่ใช้คู่มือครู (บงกช สัปพันท์, 2529 : กุลชาติ โยสีดา, 2529)

1.13 การใช้เทคนิคเฉพาะอย่างเสริมการสอนปกติ

การใช้เทคนิคเฉพาะอย่างเสริมการสอนปกติ ในการสอนภาษาต่างประเทศ จากงานวิจัยที่วิเคราะห์ครั้งนี้ พบว่าเทคนิคเฉพาะอย่างที่น่ามาทดลองวิจัย มีผลดังนี้

1) การบอกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมก่อนเรียน ทดลองสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ให้ผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันกับการสอนที่นักเรียนไม่ทราบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมก่อนเรียน (กานดา อานนท์, 2528)

2) การสอนอ่านที่มีการนำเรื่องหรือการชี้แนะโดยตรง มีงานวิจัยที่ทดลองสอนในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 4 และ 6 พบว่าให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนที่ใช้เปรียบเทียบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 6 (รัชณี ศิริมาลา, 2529 : ไพโรจน์ พิทักษ์ทวยหาญ, 2531) ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 3 ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนไม่แตกต่างกันกับการสอนที่ใช้เปรียบเทียบ (ฉลวย ชาวนาวิทย์, 2524 : รสสุคนธ์ พหลเทพ, 2531 : วิชชุดา สุธีสร, 2532) และการฝึกทักษะการอ่านทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าการสอนโดยการวิเคราะห์ชนิดของข้อเขียนและการแปล (สุทัศน์ นาคจัน, 2526)

3) การอ่านเชิงวิเคราะห์โครงสร้างของคำหรืออ่านโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท หรือการเน้นกระสวนประโยค พบว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติสูงกว่าการสอนที่ใช้เปรียบเทียบ (พรเทวี ไชยเนตร, 2528 : อมรา รักษมณี, 2529) และให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ (อำไพพิศ วรโสพรรณ, 2526) ส่วนการเน้นกระสวนประโยคให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันกับการใช้คู่มือครู (มาลินี วิสัย, 2533) และการสอนอ่านโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทนั้นให้ผลด้านความเข้าใจไม่แตกต่างกันกับการสอนแปลโดยใช้แบบฝึกหัด cloze (กัยสิทธิ์ เปลรินทร์, 2524)

4) การสอนอ่านที่มีคำถามก่อน หลังและระหว่างการอ่าน หรือการให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน พบว่าทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกันในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 (สุนทรี วัฒนจินดาพร, 2526 : สุวัฒน์ จันทรลอย, 2527)

5) การสอดแทรกเนื้อหาวัฒนธรรม ให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความเข้าใจความสามารถในการอ่าน เจตคติที่มีต่อการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนที่ใช้เปรียบเทียบ (ปราณี ระเบียบดี 2528 : อารีย์ แววชาญ, 2529)

6) การสอนเขียนโดยวิธีเขียนตามจุดประสงค์เชิงหน้าที่ของภาษา ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันกับการสอนปกติ (วีรจักร แสงวงศ์, 2528)

7) การฝึกเขียนตามคำบอก ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อ

การเรียนรู้สูงกว่าการสอนแบบธรรมดา (สุพรรณิ มงคลปทุมรัตน์, 2528) ส่วนความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกันกับการเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน (อนงค์ ไสยะโร, 2526)

8) การอธิบายการบ้านก่อนทำและการไม่อธิบาย ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกัน (พลอย จาดเอี่ยม, 2528) การให้แบบฝึกหัดเป็นเกมทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนที่ให้แบบฝึกหัดในแบบเรียน (เพ็ญศรี ปีประทุม, 2529)

9) การให้คำปรึกษา พบว่า ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู (ดรรชนี ยุทธเสรี, 2528)

2. การใช้สื่อประกอบการสอน

จากการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการทดลองสอนโดยใช้สื่อประกอบการสอนในวิชาภาษาต่างประเทศระดับมัธยมศึกษาสามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 สื่อประกอบการสอนที่เน้นให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

(1) ชุดการสอน

การสอนโดยใช้ชุดการสอน เป็นการสอนที่ครูนำสื่อการเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอนแต่ละหน่วยมาใช้ โดยรวบรวมไว้เป็นระเบียบในกล่องการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด ส่วนประกอบของชุดการสอน มีดังนี้

1. คู่มือครู มีรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหา ผลงานที่คาดหวังจากนักเรียน สื่อการเรียน หนังสือประกอบการค้นคว้าสำหรับครู แนวการประเมินผลขั้นการดำเนินการสอน

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. บัตรต่าง ๆ ที่ใช้การประกอบกิจกรรม ได้แก่ บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรคำถาม และบัตรเฉลย

4. สื่อการเรียนการสอนที่เลือกแล้วว่าเหมาะสม

ประเภทของชุดการสอน

1. ชุดการสอนแบบเรียนด้วยตนเอง หรือชุดการสอนรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรม แบบประเมินผล และอุปกรณ์การเรียน

2. ชุดการสอนแบบเรียนเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะต้องประกอบกิจกรรมเป็นหมู่คณะตามบัตรคำสั่ง โดยจัดแบบศูนย์การเรียน

3. ชุดการสอนประกอบการบรรยายของครู เป็นกล่องกิจกรรมสำหรับช่วยครูในการสอนกลุ่มใหญ่ ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่พร้อม ๆ กัน ตามเวลาที่กำหนด

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอน

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. นำเข้าสู่บทเรียน
3. ประกอบกิจกรรมการเรียน
4. สรุปผลการสอน
5. ทำแบบทดสอบหลังเรียน

ผลการวิจัยที่ทดลองสอนโดยใช้ชุดการสอนในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (รุ่งนภา ยาหลง, 2533) และในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การสอนโดยใช้ชุดช่วยจัดความคิดรวบยอดทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าการสอนปกติ (อัจนรรัตน์ โลหพรหม, 2530)

(2) ชุดการสอนมินิคอร์ส

ชุดการสอนมินิคอร์ส หมายถึง ชุดการสอนที่สร้างขึ้น โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ระบบซึ่งมีกิจกรรมและเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน เรียบเรียงอย่างกระชับเป็นวงจรจบสมบูรณ์ในตัวเอง ประกอบด้วย ปัจจัย (input) กระบวนการ (process) ผลผลิต (output) ติดต่อกันไปเป็นลูกโซ่ ซึ่งแต่ละกิจกรรมจะกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมและเวลาในการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนมีสื่อและกลวิธีสอนหลายแบบ เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือและแต่ละกิจกรรมสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้ทันที โดยทั่วไปชุดการสอนดังกล่าวจะมีส่วนประกอบดังนี้

- 1) หลักการและเหตุผล คำแนะนำ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง แผนการสอน
- 2) กิจกรรมนักเรียน
- 3) กิจกรรมครู
- 4) การประเมินผล
- 5) เนื้อหาเสริม
- 6) เอกสาร สื่อ แผนภูมิ ฯลฯ ที่ใช้ประกอบการสอน

ผลการวิจัยทดลองสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส ในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันกับการสอนที่ใช้คู่มือครู (อภิรุณ วรสัตยาภรณ์, 2528)

(3) บทเรียนโปรแกรม

การสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล จากบทเรียนที่มีลักษณะเป็นข้อความรู้ที่แบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ เรียงลำดับต่อเนื่องกันไปโดยเริ่มจากสิ่งที่ยาก

ไปหาสิ่งที่ยาก นักเรียนจะต้องศึกษาไปตามลำดับขั้นตอนเหล่านั้น โดยที่นักเรียนแต่ละคน สามารถศึกษาบทเรียนนั้น ๆ ได้เร็ว ช้า ตามความสามารถของตน และนักเรียนสามารถตรวจคำตอบหรือข้อสรุปของนักเรียนเองจากเฉลยที่มีไว้ในกรอบของบทเรียน การทราบผลการตอบที่ถูกต้องทันทีก่อให้เกิดความเข้าใจและเป็นการเสริมแรงให้มีความตั้งใจในครั้งต่อ ๆ ไป การสอนแบบนี้ครูเป็นผู้อำนวยการความสะดวก ตลอดจนให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนในบทเรียนนั้น

ผลการวิจัยพบว่า การทดลองสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 นั้นทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (สุธีร์ สำแดงเดช, 2529) และสูงกว่าการสอนโดยใช้หนังสือแบบเรียน (เพียว จันทรมงคล, 2528)

(4) คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล จากบทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่ใช้หลักการสร้างเช่นเดียวกับบทเรียนโปรแกรมแต่ใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีคือคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้นวิธีนี้โรงเรียนจะต้องลงทุนสูงในการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ (มีงานวิจัยบางเรื่องที่ใช้บทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเฉพาะเรื่องที่นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ นั้น ๆ เพื่อเป็นสื่อในการเรียนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคล)

ผลการวิจัยทดลองสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, 3, 4 ผลการวิจัยพบว่าทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดด้านภาษา และความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนที่ใช้เปรียบเทียบ (นิรนาท สถิตรากร, 2531 : ธวัช หมอญาติ, 2532 : ศศิธร ทศนิยมทิพากร, 2533)

2.2 สื่อประกอบการสอนของครู

(1) การใช้แบบฝึก ผลการทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกในวิชาภาษาอังกฤษฝรั่งเศสชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าการสอนที่ไม่ใช้แบบฝึก (ศิริธร ดุษฎีพรรณ, 2525)

(2) การใช้สไลด์เทป ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนปกติ (นันทวรรณ หุวะนันท์, 2524) และใช้สไลด์การ์ตูนแบบต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีความจำและความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกัน (แมน ต้นสมบูรณ์, 2529)

(3) การใช้สื่อประสม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนปกติ (วราตาภรณ์ มานพพงศ์, 2529) และทำให้นักเรียนมีเจตคติในการเรียนดีกว่าปกติ (อรวรรณ รังสรรค์ศิริ, 2526) และการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (จิตรพรรณ แจ่มพัฒน์, 2525)

(4) **การใช้แผนภูมิกิจกรรม** ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู (อุไร ดุลยเกษม, 2529)

(5) **การใช้เพลงประกอบ** ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู (พันธ์ศรี สิทธิชัย, 2529)

(6) **การใช้เอกสารจริง** มีการทดลองวิจัยโดยใช้เอกสารจริงเป็นสื่อประกอบการสอนทั้งในวิชาภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านสูงกว่าการสอนแบบธรรมดา (ศุภวรรณ สงวนแก้ว, 2525 : สุธีรา สินเจริญ, 2525 : สุธีรา เหมะศิลป์, 2529)

3. การสอนซ่อมเสริม

การสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาต่างประเทศ พบว่ามีงานวิจัยจำนวน 1 เรื่องที่ทดลองสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีเพื่อนช่วยสอน

การสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอน หมายถึง การที่ให้นักเรียนช่วยกันสอนตัวต่อตัวหรือสอนเป็นกลุ่มย่อยโดยนักเรียนเก่งเป็นผู้ช่วยสอนก็ได้ ข้อดีของวิธีนี้คือ นักเรียนอยู่ในวัยเดียวกันมีความสนิทสนมกันมากกว่าครูกับนักเรียนและการใช้ภาษาหรือถ้อยคำเพื่ออธิบายหรือถ่ายทอดความรู้สามารถใช้ภาษาที่อยู่ในระดับเดียวกันจึงทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าภาษาที่ครูใช้ และเป็นการสร้างความรับผิดชอบ ความภูมิใจในตัวเอง ความชำนาญในวิชา ความสนใจในการเรียนให้แก่ นักเรียนผู้เป็นผู้ช่วยสอนอีกด้วย

ผลการวิจัย พบว่า การสอนซ่อมเสริมโดยวิธีเพื่อนช่วยสอน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนด้วยตนเอง (เพ็ญสุข ภูตระกูล, 2527)

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาวิเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย ในระหว่างปี 2524-2534 เพื่อเสนอเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คืองานวิจัยทางการศึกษาด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนของหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ รวมถึงวิทยานิพนธ์ของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทยที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี 2524-2534

ผลการวิจัย พบว่า งานวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในช่วงระหว่างปี 2524-2534 มีจำนวนรวม 76 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยนวัตกรรมการใช้เทคนิควิธีหรือการจัดกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ รองลงไปคือการใช้สื่อประกอบการสอนที่เน้นให้

นักเรียนเรียนด้วยตนเองและที่ครูใช้ประกอบการสอน และการสอนซ่อมเสริม วิธีการศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยทดลองสอนที่เปรียบเทียบระหว่างนวัตกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับการสอนปกติ หรือการสอนตามคู่มือครู ตัวแปรที่มุ่งศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด รองลงไป คือ การพัฒนาทักษะด้านการอ่าน เขียน ฟัง พูด ความคงทนในการเรียนรู้ เจตคติที่มีต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียน ความสนใจ แรงจูงใจ ความวิตกกังวลและความคิดสร้างสรรค์ ส่วนผลของการวิจัยทดลอง พบว่านวัตกรรมทางการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการเขียน อ่าน ฟัง พูด แรงจูงใจ ความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติที่มีต่อการเรียนของนักเรียนสูงกว่าการสอนโดยวิธีที่ใช้ศึกษาเปรียบเทียบนั้น ได้แก่ กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร การสอนแบบ T.P.R. การสอนแบบรอบรู้ การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา การแสดงบทบาทสมมติ การอ่านที่มีการนำเรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โครงสร้างของคำ การสอดแทรกเนื้อหาวัฒนธรรม การฝึกเขียนตามคำบอก กลุ่มสัมพันธ์ การสอนแบบโคลซ การสอนแบบเอกัตภาพ กิจกรรมคิซึ การสอนที่มีพื้นฐานจากภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา การให้คำปรึกษา และสื่อประกอบการสอนที่ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง ได้แก่ ชุดการสอน บทเรียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบฝึก สไลด์เทป สื่อประสม เอกสารจริง เพลงประกอบ แผนภูมิกิจกรรม และการสอนซ่อมเสริมที่ใช้ได้ผล คือ การให้เพื่อนช่วยสอน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ได้มุ่งเน้นการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านการอ่าน เขียน ฟัง พูด สืบเนื่องจากตัวแปรที่ศึกษาทุกเรื่องจะศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รองลงไปคือ ความสามารถในการใช้ภาษาและทักษะด้านต่าง ๆ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ เจตคติต่อการเรียน ความสนใจและแรงจูงใจ และจากผลการวิจัยที่พบแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการใช้นวัตกรรมของครูมีผลทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าการเรียนการสอนปกติ ดังนั้นในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูจึงควรจะให้ความสำคัญในการคิดค้น พัฒนา และนำนวัตกรรมการเรียนการสอนมาใช้เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป ซึ่งจากจุดนี้ก็จะช่วยทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับมัธยมศึกษา คือ ควรได้ศึกษารายละเอียดของงานวิจัยเหล่านี้เพิ่มเติม เพื่อจะได้นำเทคนิควิธีการที่พบในงานวิจัยนั้น มาพัฒนาเป็นนวัตกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาในชั้นเรียนในท้องถิ่นของตนต่อไป

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ ศรีวิจิตร การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการ
สอนตามคู่มือครู ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการมัธยมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- กรรณิการ์ ทองทา การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซ
ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528.
- กัยสิทธิ์ เปลรินทร์ ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
ขอนแก่นวิทยาคม ที่ได้รับการฝึกการหาความหมายศัพท์จากบริบท วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร-
มหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2524.
- กานดา อานนท์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย ที่เรียนโดยทราบและไม่ทราบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ก่อนการเรียน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอก
การสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- กุลชาติ โยสีดา การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะ
การฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ
บทบาทสมมติ และวิธีสอนตามคู่มือครู ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
การมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529.
- กุสุมา โชคบำรุง ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนวิชาอังกฤษพลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยมุ่งงานปฏิบัติ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขา
วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2530.
- จันทร์แรม ปฐมทอง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม-
ศึกษาปีที่ 1 จากวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับวิธีสอนตามคู่มือครู วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530.

- จิตรพรรณ แจ่มพจน์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนของภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- จุไรลักษณ์ ชาญณรงค์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ กับนักเรียนที่เรียนโดยมีครูเป็นศูนย์กลางในโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- ฉลวย ชานาวิทย์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีและไม่มีกรณำเรื่องในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- ฉรรชนี ยุทธเสรี การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบการให้คำปรึกษากับการสอนตามคู่มือครูของหนังสือ Getting Through to People ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ทณู เดียวรัตนกุล วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ : การศึกษาเชิงพรรณนา ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ธวัช หอมยาดี การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีและไม่มีเสียงประกอบ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- นพพร สโรบล ประสิทธิภาพของกิจกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้หลักการ The Information Gap Principle วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.

- นฤมล กลั่นเจริญ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ วิทยานิพนธ์-ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- นวลลออ กล้าประจัน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 โดยใช้เกมและการดูประกอบการสอน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอก การสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- นันทวรรณ หุวะนันท์ การสร้างสไลด์เทปเสียงสำหรับการสอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- นิรนาท สติรากร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษากับประเภทตัวอักษรซึ่งนำที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- บงกช สัปพันธ์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- บวรเพ็ญ ทิวะเวช การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) และการสอนตามคู่มือครู ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- บัลลังก์ บทเจริญ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพและแบบ 9 ขั้น ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- เบญจมาศ หันตรง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนและการเรียนในห้องปฏิบัติการภาษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2524.



ปราณี ระเบียบดี ผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ปองรัตน์ นิลคำ การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอน 3 วิธีตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบบูรณาการ และตามคู่มือครู ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

พเยาว์ จันทรมงคล การสร้างบทเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2528.

พรเทวี ไชยเนตร ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ที่ใช้การอ่านเชิงวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอก การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.

พลอย จาดเอี่ยม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติในวิชาภาษาอังกฤษที่เกิดจากการอธิบายและไม่อธิบายการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2528.

พนัธิพา ชันทอง การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนแบบรอบรู้ กับแบบปกติในวิชาไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหง ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.

พันธ์ศรี สิทธิชัย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบ และด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

เพ็ญจันทร์ แสงศิริบรรพต การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมคิวิซีและการเสริมแรงโดยการวางเงื่อนไข เป็นทีมที่มีต่อการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.

เพ็ญศรี ปี่ประทุม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสนใจและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการใช้ภาษาที่เป็นเกม และการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการใช้ภาษาในแบบเรียน ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

เพ็ญสุข ภู่อะกูล การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า ที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนด้วยตนเอง วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ไพโรจน์ พัทธกะทวยหาญ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำเนื้อเรื่องที่ไม่น่าเบื่อในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้การนำเรื่องประกอบ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2531.

มณีนภา พฤกภาพงค์ ผลของการสอนแบบกลุ่มเอกัตภาพต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

มาลินี วิสัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษที่สอนโดยการเน้นกระสวนประโยคและการสอนตามคู่มือครู ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

แมน ต้นสมบุรณ์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาพการ์ตูนที่มีและไม่มีรายละเอียดพื้นหลังกับแบบการคิดที่มีการจำแนกและความคงทนในการจำ ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

รสสุคนธ์ พหลเทพ การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่มีและไม่มีการนำเรื่อง ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.

รัชณี ศิริมาลา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการแบบชี้แนะ กับวิธีสอนตามคู่มือครู ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

- รัชนิภา ทองสุทธิ การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู ปรินญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- รุ่งนภา ยาลอง ชุดการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุตรดิตถ์ครุณี จังหวัดอุตรดิตถ์ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- รุจิรา ธิกุลวงษ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานีระหว่างวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับวิธีการสอนแบบธรรมดา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- เรวดี หิรัญ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเองและโดยการย่อเรื่องที่อ่าน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- รวดาภรณ์ มานพพงศ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมกับวิธีสอนตามปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุนทรวิทยามหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- วไลพร ฉายา ผลของการสอนภาษาอังกฤษ Top – lebel Structure ที่มีต่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- วิชชุดา สุธีสร การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการตรวจงานเขียนด้วยวิธีชี้แนะโดยตรง และวิธีชี้แนะทางอ้อม วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วิไล อังสันทักสุข การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนวิธี SSR และวิธีสอนตามคู่มือครู ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

- วีรจักร แสงวงศ์ ประสิทธิภาพการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์เชิงหน้าที่ของภาษา
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอก การสอน
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- ศรัณยา ฤทธิเลิศ การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนระยองวิทยาคม จังหวัดระยอง ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วย
วิธีสอนแบบสื่อสารและวิธีการสอนตามคู่มือครู "La France en Direct" ของหน่วยศึกษานิเทศก์
ปี 2524 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอก
การสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- ศรีมาลา พิมพ์นิธย์ การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการ
สื่อสารและการสอนเขียนตามคู่มือครู ปริญญาบัตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการ
มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ศรีรัตน์ กำเนิดบุญ การศึกษาวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบกลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและการปฏิบัติ
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- ศรีสกุล ด่านยุทธศิลป์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพการอ่าน
เร็วและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอน
อ่าน 3 วิธี โคดซ์ SQ3R และตามคู่มือครู ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
การมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ศศิธร ทศนียทิพาการ ผลของการสอน Microprocesses และ Integrative Processes ที่มีต่อการอ่าน
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร-
มหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2533.
- ศิริธร ดุษฎีพรรณ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาฝรั่งเศสโดยใช้
แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร-
มหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2525.
- ศุภวรรณ สงวนแก้ว การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) โรงเรียนคาราวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบธรรมชาติ
กับวิธีสอนโดยใช้เอกสารจริงเสริม วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-
การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.

- สุดา ชาดรีนันท์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- สุทัศน์ นาคจัน ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ ที่ใช้ "Reading Skills Development" วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526
- สุธีร์ ลำแดงเดช บทเรียนโปรแกรมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง การเขียนประโยคบรรยายภาพ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2529.
- สุธีรา สินเจริญ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ด้วยวิธีสอนโดยใช้เอกสารจริงกับวิธีสอนแบบธรรมดา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525
- สุธีรา เหมะศิลป์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เอกสารจริงและหนังสือบทเรียน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.
- สุนทรี วัฒนจินดาพร การเปรียบเทียบผลของการใช้คำถามก่อน หลังและระหว่างการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526
- สุพรรณิ มงคลปทุมรัตน์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสระหว่างวิธีการสอนแบบให้เขียนตามคำบอกกับวิธีการสอนแบบธรรมดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปทุมวิไล จังหวัดปทุมธานี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528
- สุภาพ บุตรสีหัต การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านโดยใช้ LTS, SQ3R และวิธีสอนตามคู่มือครู วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

- สุวัฒน์ จันทรลอย การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน สมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่านที่มีคำถามก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- อดุลย์ จันตเกษกรม การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษ และความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามวิธีสอนแบบมนุษยนิยมและวิธีสอนแบบธรรมดา ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- อนงค์ โสระโร การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) โดยสอนให้นักเรียนฝึกเขียนตามคำบอกและเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดทำยบทเรียน ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- อภิรุณ วรสัตยาภรณ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- อมรา รักสมณี การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเจตคติและความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคกับการสอนโดยใช้คู่มือครู ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- อรวรรณ รังสรรค์ศิริ การประยุกต์ใช้บทเรียนวิชาทักษะ การฟัง-พูด ภาษาอังกฤษประกอบการใช้สื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมวิไล ปทุมธานี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- อรสา บุรณะกิจ การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลักในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามปกติ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

- อร่าม บุญมาไชย ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- อัจฉริรัตน์ โลหพรหม ผลของการใช้ชุดช่วยจัดความคิดรวบยอดที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2530.
- อารีย์ แววชาญ การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรมโดยให้ เคารพความหมายของสำนวนจากปริบท และโดยสอนตามคู่มือครู วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- อำไพพิศ วรโสพรรณ ผลสัมฤทธิ์ในการหาความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์ โครงสร้างของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา วิทยาลัยนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอน ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- อุบล อนนชัยคุปต์ ประสิทธิภาพของวิธีสอนอ่านที่มีพื้นฐานจากภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาต่อผลสัมฤทธิ์ผล ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง วิทยาลัยนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาวิชาเอกการสอน ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- อุไร ดุลยเกษม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart) กับการสอนตามคู่มือครู วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- อุษา น้อยทิม การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 8 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติ วิทยาลัยนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

ภาคผนวก



ตาราง แสดงจำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษา
ที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี 2524-2534

ลำดับที่	นวัตกรรมการเรียนการสอน	ระดับชั้น					
		ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6
1	การใช้เทคนิควิธีหรือกิจกรรมการสอนรูปแบบต่าง ๆ (55 เรื่อง)						
	1.1 กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร	4	1	4	2	1	-
	1.2 กลุ่มสัมพันธ์	-	-	1	1	-	-
	1.3 เอกัดภาพ	-	-	-	1	1	-
	1.4 กิจกรรมคิวชี	-	-	1	-	-	-
	1.5 โคลซ	1	-	-	-	-	-
	1.6 T.P.R., TLS., R.S.M. และ SSR.	1	-	2	-	1	-
	1.7 รอบรู้	1	-	-	-	-	-
	1.8 แนวทฤษฎีธรรมชาติ	1	-	-	-	-	-
	1.9 มุ่งประสบการณ์ภาษา	-	-	-	1	-	-
	1.10 ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	-	-	-	1	-	-
	1.11 ศูนย์การเรียนรู้	-	1	-	-	-	1
	1.12 บทบาทสมมุติ	-	-	-	1	-	1
	1.13 เทคนิคเสริมอื่น ๆ	2	1	9	8	2	3
2	การใช้สื่อประกอบการสอน (20 เรื่อง)						
	2.1 สื่อเรียนด้วยตนเอง						
	(1) ชุดการสอน ชุดการสอนมินิคอร์ส	-	1	-	2	1	-
	(2) บทเรียนโปรแกรม	-	-	-	-	1	1
	(3) คอมพิวเตอร์ช่วยสอน	-	1	1	1	-	-
	2.2 สื่อประกอบการสอนของครู ได้แก่						
	แบบฝึกสไลด์เทป สื่อประสม						
	แผนภูมิกิจกรรม เพลงเอกสารจริง	4	-	2	3	2	-
3	การสอนซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอน (1 เรื่อง)	-	-	-	-	1	-
	รวม	14	5	20	21	10	6

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

ที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการกองวิจัยทางการศึกษา

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางพันธณี วิหคโต

ผู้รวบรวมข้อมูล

นางพันธณี วิหคโต

นายปรีชา วิหคโต

นางยุวดี กังสดาล

นางสาวไพรวลัย พิทักษ์สาธิต

นายชาญวิทย์ รัตนะ

นายมนโชร์ ละสุตะมา

นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน

ผู้วิเคราะห์ข้อมูล

นางพันธณี วิหคโต

นางยุวดี กังสดาล

ผู้เขียนรายงานวิจัย

นางพันธณี วิหคโต

นางยุวดี กังสดาล

ผู้จัดพิมพ์

นางสาวมยุรี ศรีจันทร์

ผู้ตรวจต้นฉบับ

นางพันธณี วิหคโต

นางยุวดี กังสดาล

ผู้ออกแบบปก

นางสาวปิยะนาถ ศิริพูนสวัสดิ์



